

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Sommergjækken

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893296641488/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

gjennemstraalet af Lyset, dertil saa let at bryde igjennem, og her kom Solstraaalen med stærkere Magt end før.

»Velkommen! velkomment« sang og klang hver Straale, og Blomsten løftede sig over Sneen ud i Lysverdenen. Solstraaalene klappede og kyssede den, saa at den aabnede sig heelt, hvid som Sneen og pyntet med grønne Striber. Den bøiede sit Hoved i Glæde og Ydmyghed.

»Deilige Blomst!« sang Solstraaalerne. »Hvor Du er frisk og skjær! Du er den Første, Du er den Eneste! Du er vor Kjærlighed! Du ringer Sommer, deilig Sommer over Land og By! Al Sneen skal smelte! de kolde Vinde jages bort! Vi skulle raade! Alting vil grønnes! Og saa faaer Du Selskab, Syrener og Guldregn og tilsidst Roserne, men Du er den Første, saa fin og skjær!«

Det var en stor Fornøjelse. Det var, som Luften sang og klang, som trængte Lysets Straaler ind i dens Blade og Stilk; der stod den saa fin og let til at bryde og dog saa kraftig, i ung Deilighed; den stod i hvid Kjortel med grønne Baand og priste Sommer. Men det var langt fra Sommertid, Skyer skjulte Solen, skarpe Vinde blæste paa den.

[49] »Du er kommen lidt for tidligt!« sagde Vind og Veir. »Vi have endnu Magien! den skal Du føle og finde Dig i! Du skulde være bleven inden Døre, ikke løbet ud at stadse, det er ikke Tiden endnu!«

Det var bidende koldt! Dagene, som kom, bragte ikke en Solstraaale! det var Veir til at fryse istykker i, for saadan en lille skjær Blomst. Men der var mere Styrke i den, end den selv vidste; den var stærk i Glæde og Tro paa den Sommer, der maatte komme; der var den forkyndt i dens dybe Atraa og bekræftet af det varme Sollys, og saaledes stod den med Fortvøstning i sin hvide Dragt, i den hvide Snee, bøiede sit Hoved, naar Sneefuggene faldt tætte og tunge, medens de iisnende Vinde fore hen over den.

»Du knækker over!« sagde de. »Visner, isner! Hvad vilde Du ude! Hvorfor lod Du Dig lokke, Solstraaalen har gjækket Dig! Nu kan Du have det saa godt, du *Sommergjæk!*«

»Sommergjæk!« gjentog den i den kolde Morgenstund.

»Sommergjæk!« jubilede nogle Børn, der kom ned i Haven, »der staaer een, saa yndig, saa deilig, den første, den eneste!«

12 Syrener] Seriner kr. Sirener 0. 23 være bleven] have blevet kr0. - Døre] Dør kr0. 28 der - 29 der] r-D med udelende tegnsætning; men k den ... der r. i. der ... den. 22 Sneefuggene] Sneefokkens r0 (sætningen mgl. k). 33 fore] foer kr0.